

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918202092
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5918202092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, ul. Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale S., ul. I. U. č. XXXX/X, adresa na doručovanie písomností XXX XX . T., ul. D. č. XXX/XX, u p. P., o zaplatenie sumy 4.278,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5Csp/67/2018-75 zo dňa 28. mája 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým v ostatnej časti súd žalobu zamietol a vo výroku III. o trovách konania, **p o t v r d z u j e.**

Vo výroku I. zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 5Csp/67/2018-75 zo dňa 28.05.2019 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 4.278,59 eur, vyčíslený úrok 136,85 eur, úrok z omeškania 1,86 eur a nezaplatené poplatky za poistenie 3,70 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 4.278,59 eur od 25.10.2018 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 136,85 eur od 25.10.2018 do zaplatenia (výrok I.). V ostatnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (výrok III.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou podanou na súde dňa 16.11.2018 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 4.278,59 eur titulom nezaplatenej istiny (žalovanému bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, pričom do dňa zosplatnenia uhradil žalovaný istinu v sume 721,41 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala rozdiel, a teda sumu 4.278,59 eur), vyčísleného úroku vo výške 136,85 eur (dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný platiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia pri úrokovej sadzbe 9,90 % p.a.), úrokov z omeškania 1,86 eur (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a., ktorý úrok z omeškania bol dohodnutý v zmluve, a to v článku „Následky porušenia zmluvných povinností“), úroku 9,90 % ročne z nezaplatenej istiny 4.278,59 eur od 25.10.2018 do zaplatenia ako aj úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 4.278,59 eur od 25.10.2018 do zaplatenia, z nezaplatených úrokov 136,85 eur od 25.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 3,70 eur (poplatky za poistenie schopnosti splácať úver v zmysle bodu 1.2. zmluvy a čl. 8 Obchodných podmienok pre úvery občanom) a poplatkov

60 eur (za upomienky /15 eur za každú/ a výzvu na predčasné splatenie úveru /30 eur/) v zmysle Sadzobníka poplatkov a zmluvy bod 1.2., ktoré si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje. Po zosplatnení úveru ku dňu podania žaloby žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe žiadosti žalovaného žalobca poskytol žalovanému zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.12.2016 bezúčelový úver vo výške 5.000 eur pri úrokovej sadzbe 9,9 % ročne, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v 96 mesačných splátkach po 75,63 eur s tým, že prvá splátka je splatná dňom 20.12.2016, všetky ďalšie splátky vždy v 20. deň kalendárneho mesiaca až do úplného zaplataenia, t.j. do 20.11.2024. Zároveň bol dojednaný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,85 eur mesačne a poplatok za poskytnutie úveru 250 eur jednorázovo. Výška RPMN predstavuje 12,19 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 13,89 eur. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) predstavuje 7.510,48 eur. Odplata teda predstavuje 15,34 %. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním poskytnutého úveru, výzvou zo dňa 21.08.2018 bol opakovane upozornený na omeškanie splátok, pričom výška omeškaných splátok predstavuje ku dňu 21.08.2018 sumu 158,82 eur. Zároveň žalobca vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy vo výške 173,82 eur, najneskôr do 26.08.2018 s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy žalobca uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplataenie celej svojej pohľadávky. Ďalej súd mal za preukázané, že žalobca výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 24.10.2018 z dôvodu neuhradenia zameškaných splátok rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 24.10.2018 a zároveň vyzval žalovaného o bezodkladnú úhradu celého dlhu vo výške 4.481 eur. Podľa predloženého prehľadu splácania žalovaný ku dňu zosplatenia, t.j. ku dňu 24.10.2018 uhradil celkove čiastku 1.483,52 eur, z toho 726,96 eur bolo započítané na úrok a 721,41 eur na istinu, 35,15 eur na poistné. Ostala neuhradená istina vo výške 4.278,59 eur.

Podľa súdu právny vzťah, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok na zaplataenie dlžnej sumy je založený zmluvou o úvere zo dňa 07.12.2016, ktorá je spotrebiteľským typom zmluvy a v zmysle ktorej žalobca ako dodávateľ poskytol žalovanému ako spotrebiteľovi bezúčelový úver. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy, dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku a žalobca využil právo vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, a to ku dňu 24.10.2018. K tomuto dňu ostala neuhradená istina vo výške 4.278,59 eur, ktorú žalovaný doposiaľ neuhradil. Výška nesplatennej istiny medzi stranami nebola sporná, žalobca napriek tomu, že mu bola žaloba doručená do vlastných rúk, žalobou uplatnenú sumu nenamietal, nerozporoval ani nespochybňoval. Z toho dôvodu súd vychádzal z dokladov predložených žalobcom a v tejto časti žalobe vyhovel. Zároveň priznal žalobcovi i vyčíslený úrok z poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia, a to vo výške 136,85 eur ako aj úroky z omeškania v sume 1,86 eur, vyčíslené ku dňu predčasného zosplatenia. Rovnako aj poplatky za poistenie schopnosti splácať úver v sume 3,70 eur. V tejto časti teda žalobe vyhovel vzhľadom k tomu, že žalovaný dlžnú sumu doposiaľ neuhradil. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený úrok 9,9 % ročne z nezaplatennej istiny 4.278,59 eur od 25.10.2018 do zaplataenia, v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď jednorázovým zosplatením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť vrátiť celú aktuálnu sumu požičaného úveru, navýšenú o úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa s predmetným plnením ide svojim charakterom o protiprávny stav, s ktorým sa spájajú určité sankcie. S týmto protiprávnym stavom sa však nemôžu spájať odplatné plnenia, ktoré sa viažu len na stav lege artis, to znamená na oprávnené držanie peňažných prostriedkov spotrebiteľom podľa pôvodných podmienok zmluvy o úvere. Úroky z úveru po zosplatení úveru žalobcovi neprislúchajú, v tejto súvislosti súd poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 10Co/69/2018). Čo sa týka príslušenstva uplatnenej pohľadávky, a to 5 %-ný ročný úrok z omeškania z nezaplatennej istiny 4.278,59 eur a z nezaplatených úrokov 136,85 eur od 25.10.2018, v tejto časti žalobe vyhovel a priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti úveru, nakoľko žalovaný tým, že dlžnú sumu ako aj vyčíslené úroky neuhradil do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, dostal sa dňom nasledujúcim do omeškania s plnením peňažného záväzku, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ a priznal žalobcovi, ktorý mal pokiaľ ide o uplatnenú istinu a vyčíslené úroky úspech v plnom rozsahu, náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca proti zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie aj v zamietnutom rozsahu a žalovaného zaviazze uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že mu prizná aj náhradu trov konania a trov odvolacieho konania. Považoval rozsudok v napadnutej časti za nesprávny tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

V bode 1. poukazoval žalobca na jeho nárok ako veriteľa na zmluvný úrok od zosplatnenia do vrátenia peňažných prostriedkov. V rámci tohto bodu sa odvolával na zákonné ustanovenia a právnu vedu (§ 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 16 ods. 1 a § 13 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“). Podľa žalobcu úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka ani prípadné zosplatnenie dlhu, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, pričom nárok na úrok z úveru neovplyvňuje. Iný výklad by musel byť odôvodnený priamo príslušnými zákonnými ustanoveniami alebo nepriamo - extenzívnym výkladom existujúcich zákonných ustanovení, ktorý však nebol predložený. Výklad prezentovaný odvolacím súdom v napadnutom rozhodnutí by znamenal, že porušenie zmluvy zo strany dlžníka sankcionuje veriteľa, ktorý prichádza o dohodnutý zmluvný úrok a zvyhodňuje dlžníka vo forme zníženia úroku na úroveň zákonného úroku z omeškania. Reštriktívne ustanovenie vo vzťahu k nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení neobsahuje žiadny právny predpis. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Žalobca v odvolaní poukázal tiež na návrh zákona, neskôr prijatý pod č. 106/2014 Z. z. z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať Občiansky zákonník v § 53 ods. 9 tak, že úroky z poskytnutí peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565, ktorá zmena však nebola nikdy legislatívne prijatá. Uvedené dokazuje, že zákonodarca nikdy predmetný nárok veriteľa na zmluvne dohodnutý úrok po zosplatnení dlhu neobmedzil, čo potvrdzuje jeho dôvodnosť. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal v rámci judikatúry na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 3Co/108/2017 z 29.05.2018, č. k. 8Co/138/2017-8 zo dňa 27.03.2018, č. k. 8Co/206/2018-175 zo dňa 27.11.2018), Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017), Krajského súdu v Banskej Bystrici (č. k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, sp. zn. 43Co/7/2018 zo dňa 31.05.2018, č. k. 43Co/21/2018 zo dňa 27.09.2018, č. k. 43Co/28/2017-94 zo dňa 27.02.2018, sp. zn. 43Co/29/2018 zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 43Co/37/2018 zo dňa 20.12.2018, sp. zn. 17Co/121/2018 zo dňa 03.04.2019), Krajského súdu Nitra (sp. zn. 12Co/116/2017 zo dňa 19.06.2018, č. k. 8Co 193/2017-88 zo dňa 07.12.2017, č. k. 7Co/366/2017-84 z 30.11.2017, sp. zn. 12Co/4/2018 z 11.12.2018, č. k. 7Co/326/2017-84 zo dňa 31.05.2018, sp. zn. 12Co/115/2017 zo dňa 25.10.2018, sp. zn. 12Co/70/2018 zo dňa 26.10.2018, č. k. 7Co/203/2017-94 zo dňa 19.07.2018, sp. zn. 12Co/116/2017 zo dňa 19.06.2018, č. k. 7Co/4/2018-91 zo dňa 30.11.2018), Krajského súdu Košice (sp. zn. 5Co/297/2017 zo dňa 13.02.2018, sp. zn. 5Co/250/2017 zo dňa 13.02.2018, sp. zn. 5Co/465/2017 zo dňa 10.05.2018, sp. zn. 5Co/6/2018 zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 5Co/60/2018 zo dňa 30.08.2018, sp. zn. 5Co/311/2017 zo dňa 15.02.2018, sp. zn. 5Co/372/2017 zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 5Co/339/2017 zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 5Co/8/2018 zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 3Co/248/5017 zo dňa 09.08.2018), Krajského súdu Prešov (sp. zn. 14/Co/22/2018 zo dňa 29.01.2019, sp. zn. 14Co/29/2018 zo dňa 15.01.2019, sp. zn. 25Co/71/2018 zo dňa 31.01.2019). Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované zo Súdnej praxe pod č. 55/1996 podľa neho už v roku 1996 ustálilo nasledujúce „Úroky vo výške dohodnutej pri poskytnutí úveru patria do splatnosti úveru. Ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroky v rovnakej výške“. K vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatnení dlhu sa vyjadril aj Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014, z výkladu ktorého vyplýva, že pre posúdenie primeranosti výšky úrokového zaťaženia nemožno obe sadzby úrokov sčítať a že zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a vo výroku III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C. s. p.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkový zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku v napadnutej časti zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p. odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

6. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v zamietajúcej časti, v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd uvádza, že žalobca sa domáhal od žalovaného plnenia zo zmluvy o úvere. Predmetná úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom upraveným v Obchodnom zákonníku (§ 497 až § 507). Vychádzajúc z charakteru, povahy zmluvných strán, žalobcu ako finančnej inštitúcie - dodávateľa konajúceho v rámci jeho obchodnej činnosti, ktorou je mimo iných, poskytovanie úverov a žalovaného ako fyzickej osoby - nepodnikateľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci svojej obchodnej či podnikateľskej činnosti, ide však zároveň o spotrebiteľskú zmluvu ako konštatoval aj okresný súd, z ktorého dôvodu je potrebné na túto zmluvu aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.).

7. S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pokiaľ žalobcovi nepriznal úroky z úveru po jeho zosplatnení, v celom rozsahu stotožnil. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ svojim jednostranným právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom disponuje oprávnením získať okamžite späť celú sumu požičaných finančných prostriedkov. V dôsledku toho na strane veriteľa odpadá časové obmedzenie obchodovania s peňažnými prostriedkami, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak spotrebiteľ už nemá právny titul mať prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa preto istina ďalej zmluvne neúročí. Vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi, do doby splatnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, ktorý z ústavnoprávneho hľadiska akceptoval názor prijatý súdom prvej inštancie i v tejto veci, pokiaľ ide o vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí iba do splatnosti dlhu. Takýto výklad práva je primeraný, na čom nič nemení fakt, že v judikačnej praxi súdov je naďalej možné nájsť i odlišné názory/rozhodnutia.

8. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na odlišné rozhodnutia krajských súdov, odvolací súd dáva do pozornosti celú radu rozhodnutí založených na rovnakých právnych záveroch ako napadnuté rozhodnutie (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/301/2015, 8Co/692/2014, 8Co/355/2017, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/615/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/322/2015, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014). Odvolací súd však zároveň dáva do pozornosti, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku SR charakter precedensu, ktorý by bol pre ostatných sudcov rozhodujúcich, v obdobných veciach záväzný. Ustálenú rozhodovaciu prax predstavujú stanoviská alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia Najvyššieho súdu, názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. S prihliadnutím na čl. 3 základných princípov C. s. p. do pojmu ustálená rozhodovacia prax treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Odvolací súd pritom v tejto súvislosti opätovne poukazuje na závery už vyššie spomenutého rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd správne aplikoval zásadu úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

10. Vo zvyšnej časti (čo do výroku I., ktorým súd žalobe žalobcu v časti vyhovel) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, z obsahu spisu však vyplýva, že mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto odvolací súd mu trovy konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).